

Nový Jeruzalém č. 7/2023

Zpravodaj pro 283. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v **Nové Vsi u Nového Města na Moravě – ve středu 12. července 2023 v 18 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Jimramově:

Ve čtvrtek 15. června 2023 na mši svatě NJ bylo cca 100 věřících. Pán Bůh zaplat' za obětavou službu tří kněží při udílení svátosti smíření a za mši svatou.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva P. Josefa Janouška při pouti Nový Jeruzalém v Jimramově:

Bratři a sestry! Dovolte mi, abych se společně s vámi zamyslel nad tématem **novosti**. Ono to přímo vybízí, když **člověk přijede na pouť Nový Jeruzalém**, tak o čem jiném mluvit? A přesto si myslím, že i když jsme o tom přemýšleli, rozjímali častokrát – o tom, co v našem životě může být **nové**, je to téma stále **nové**. **A to proto**, že se to vztahuje na nás a na Boha. A tento vztah je velmi dynamický a není možné nikdy říci, že víme všechno. Dnes jsem zvolil formulář k Panně Marii Fatimské. U Panny Marie se zastavím nejprve – u té, která nám dala Syna Ježíše, nám s tím zároveň **dala možnost nového začátku**. Nevím, zda jste o tom někdy takto přemýšleli, že Maria nám dává možnost nového začátku. Pojďme se společně zamyslet nad tím, v čem je ten **nový začátek**. Dnes máme stále něco **nového** – **nové zprávy**, **nové** modely telefonů, **nové** modely aut. Ale to **nové**, co dává Maria, bude však **nové stále**. V tom je rozdíl. To její nikdy nezesárne. Její syn **Ježíš bude pro nás stále něčím novým**. A to i když jsme uvěřili už jako děti a máme třeba sedmdesát, osmdesát let, já tedy ne, ale někteří z vás ano. A pořád můžete říct, že na svém **vztahu s Ježíšem objevujete něco nového**. Pokud to tak je, znamená to, že váš vztah s Ježíšem je živý. Pokud ne, tak váš vztah je mrtvý. A tato pouť by měla být cílená na to, aby to, co je živé mezi vámi a Kristem, bylo **novější, živější, hlubší**. A pokud vztah s Ježíšem umírá nebo je úplně mrtvý, tak aby dnes vstal z mrtvých. Možná, že to jsou příliš silná slova, ale já tomu věřím. Vezměte si, **co se děje při každé mši svaté**. Z mrtvého chleba se stává živé Tělo Ježíšovo. Z vína se stává živá krev. Proč by se nemohlo stát z mrtvého srdce živé srdce? Zkuste udělat jednu věc. **Až bude obětní průvod, vložte do té misky a do těch konviček své srdce**, aby bylo na oltáři proměněno. A v okamžiku proměňování prostě Ježíše: „Pane stvoř mi čisté, **nové srdce**. **Srdce**, které bude z masa, a ne z kamene. Takové **srdce**, jaké jsi měl Ty. Takové **srdce**, které ti dala tvá Matka. Panna Maria si byla vědoma velikosti daru, který dala světu a proto vyzpívávala Magnifikat, který jsme dnes slyšeli: „Velebí má duše Hospodina...“ A to je **druhá věc**, kterou vám nabízím: abychom hned poté, co se odevzdáme Ježíši a poprosíme ho, aby nás stvořil **nové srdce**, šli k Marii. Abychom si ten dar nenechali vzít. Moudře jedná ten, kdo jede na nějakou duchovní obnovu nebo exercicie a než se vrátí domů, **na chvíli se zastaví u Panny Marie**. Poprosí ji, aby ty milosti od Pána uchovala v našem srdci, protože ona je nejen **prostřednice všech milostí**, ale je také **strážkyní všech milostí**. A my víme, že satan obchází jako lev řvoucí a hledá, koho by mohl zhltnout. A to není nějaká legrace, nějaká pohádka o kocourovi Mikešovi, abychom se trochu začali bát, ale to je **velké varování**, abychom nic neponechali náhodě. A to varování nás má vést k tomu, abychom **od Ježíše šli hned k Marii**, aby ona udržela v našem srdci to, co nám dal její Syn. Abychom si to nenechali ukrást tím, který dosáhnout spásy nemůže – a to je ten ďábel. A třetí věc, která je potřeba, aby byla proměněná, jsou naše **vztahy mezi sebou**. Začali jsme u sebe, svým srdcem, které necháme Pánem proměnit. Také jsme si uvědomili, že potřebujeme obnovovat svůj vztah s Kristem a tento vztah je potřeba chránit. A proto se utíkáme k Marii. Ale stejně tak musíme **obnovit své vztahy mezi sebou**. Bylo by falešné, kdybychom se dotkli kousku nebe, které nás jednou čeká, ale mezi sebou bychom se nesnažili vytvářet **Nový Jeruzalém**. To by bylo pouze polovičaté a Pánu by se to určitě nelíbilo. Tím dovršením proměny našeho nitra je bratrská

láska, to, co prožíváme mezi sebou. Když někdo z nás zde dnes obdrží nějakou velkou milost, např. **Pán ho zbaví nějakého vnitřního pouta, které někdo může mít, pak zdokonalením a dovršením tohoto daru je, že se snažíme milovat se mezi sebou**. **Odpouštět si a stále znovu budovat ty mezilidské vztahy**. Tak, jak nám to řekl Pán Ježíš: „**Milujte se navzájem**.“ A to je dovršení toho všeho. A pokud budou v našem životě přítomny tyto tři věci tak uvidíme něco krásného. A zažijeme, že **naš život skutečně nabírá na nové síle**, na nové energii, že naše rodiny mohou zažít více lásky a více pokoje. A nejen naše, ale i ty, se kterými se setkáváme. Panna Maria to vyzpívávala v tom chvalo zpěvu. Celá **mše svatá je jeden velký chvalo zpěv**. Zkusme vzdát Pánu chválu a dík při této bohoslužbě. **Zkusme obnovit ty tři vztahy: své srdce při mši svaté, až se budeme vracet domů svěře se Panně Marii a až budeme doma, snažme se milovat ty kolem nás. A uvidíte, že zažijete zázraky – a já v to věřím. AMEN.**

Sbírka - po uhrazení nutné režie NJ jsme darovali **8 600 Kč na pomoc lidem, kteří trpí válkou na Ukrajině. Pán Bůh zaplat'.** Poděkování patří také místnímu faráři P. Marku Husákovi a farníkům z Jimramova, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Rozhovor s P. Mgr. Pavlem Lacinou, farářem v Žarošicích, Archlebově a Želeticích u Kyjova, který bude hlavním celebrantem poutě NJ v Nové Vsi u Nového Města na Moravě:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působišť: Je mi 45 let a jsem 18 let knězem. Pocházím ze Žďáru nad Sázavou, kde jsem strávil dětství a brzké mládí. Po studiu na státním gymnáziu jsem nastoupil do teologického konviktu v Litoměřicích a po pěti letech bohosloví v Olomouci přerušených vojnou jsem byl ustanoven k jáhenské službě ve farnosti Dolní Bojanovice u Hodonína. Kněžské svěcení jsem spolu s dalšími deseti spolubratry přijal z rukou biskupa Vojtěcha v brněnské katedrále a primici slavil ve svém rodišti v klášterském kostele Nanebevzetí Panny Marie, jenž dnes již nese titul basilika minor. Rok jsem strávil jako kaplan v Hodoníně a poté byl již ustanoven na první samostatné místo do Milonic u Vyškova. Zde jsem sedm let spravoval tři farnosti. Mým druhým působišťem na dalších devět let se stala farnost Pozořice u Brna. No a od loňského roku jsem farářem na poutním místě Žarošice, kde mám navíc ještě další farnosti Archlebov a Želetice u Kyjova. **Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?** Asi to, co každé dítě. Ovšem teprve s odstupem času člověk poznává specifika, která ho v dětství ovlivnila. Myslím, že v mém případě to byly obecné platné hodnoty a zásady, které ovšem byly ovlivněny křesťanskou vírou. Maminka je hodně vnímavá, citlivá a umí naslouchat. Tatínek se zase hodně angažuje ve farnosti jako trvalý jáhen a vždy jsem na něm obdivoval přímost, organizační schopnosti, spolehlivost a odvahu stát za svým názorem a postojem. A taky otevřenost v jednání s lidmi. Opravdu až s odstupem času člověk poznává, co od rodičů okoukal nebo co má po nich v genech. Každopádně si myslím, že prostředím, do kterého mě Boží prozřetelnost poslala, mě už od dětství nějak připravovalo k duchovní službě, kterou jsem odpověděl na Boží volání. **Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?** Náhlý Boží zásah do mého života, ve kterém mi Pán dal poznat, že kněžství je moje cesta. Na jednom letním táboře na stezce odvahy jsem prožil vnitřní setkání s Pánem, který mi zjevil kněžství jako naplnění mého života. Prožíval jsem velký pocit štěstí. Těžko se to popisuje, ale od té doby se mé nasměrování už nezměnilo. Bylo mi tehdy 16 roků. **Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?** Z těch svatořečených Maxmilián Kolbe a Jan Pavel II. A pak mnozí ti, které jsem poznal během svého dosavadního života. Asi nemám konkrétní kněžský vzor, ale různí kněží mě někdy inspirovali nebo ovlivnili v mém kněžském zrání. Byli to např. salesiáni na letních chaloupkách, mnozí faráři a pak také ti, kteří nás formovali v semináři. **Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?** Být knězem podle Kristova Srdce. Vykonávat především kněžskou službu, tzn. hlásat evangelium, posvěcovat a vést svěřený lid. Záměrně říkám kněžskou službu na rozdíl od povinností faráře, které v sobě zahrnují mnoho dalších úkolů a povinností – často organizačních a úředních, které berou čas a sílu na to podstatné. Apoštolové si vybrali jáhny, aby se oni sami mohli i nadále věnovat modlitbě a službě slova. Proto je pro kněze tak důležité v pastoraaci angažovat schopné a ochotné spolupracovníky, abychom mohli na Božím díle spolupracovat společně, aby tak kněz

mohl zůstat opravdu knězem a nestal se z něho úředník, ředitel podniku, údržbář farních budov nebo snad vyhořelý podivín. Na kněžství je krásné všechno, je-li to prožíváno s Pánem. Nejpodstatnější je ale slavení Eucharistie, kde má vše z Kristovy oběti vycházet a k ní směřovat. **Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?** Především pečovat o svou vlastní víru a zůstat ve spojení s Pánem skrze modlitbu a svátosti. Pak milovat nejen Boha, ale také své bližní. Všimát si, co se kolem děje a prosit o světlo Ducha svatého, aby se všude šířilo Boží království. Asi to zní vznešeně, ale je to to podstatné. Dát se Bohu k dispozici v jakémkoliv životním stavu a situaci. Především těm nejbližším. Křesťan by měl být svému okolí příkladem hlavně svým životem. A pokud má k tomu druhým i něco říkat, je potřeba si k tomu vyprosít milost u Pána. Důležité je pak také pečovat o komunitní život ve farnosti, aby společenství místní církve pravdivě svědčilo o přítomnosti Pána Ježíše mezi námi. Nehlásáme doktrínu, ale živého Krista. Prvně je zvěstování a pak až poučování. Ale vždy pravdivě a v lásce Boží. **Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě?** Hlásat Krista. Být věrný svěřenému povolání a sloužit tam, kam mě biskup poslal. Především pečovat o svůj duchovní život a konat to, co se ode mě očekává. Hledat Boží vůli a učit se rozlišovat, co vede k Bohu a co ne. Některé skutečnosti jsou jasně dané (např. slavení svátostí a s nimi spojená „klasická“ pastorece), jiné je potřeba hledat a objevovat (např. způsob komunikace, pastorační plány apod.) **Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na Projekt centra Komunity Blahoslavenství ve Střelcích u Brna?** Komunita Blahoslavenství působící již přes 30 let v Dolanech u Olomouce zakoupila od sester dominikánek klášter ve Střelcích. Důvodů je několik, ale hlavní jsou kapacita a dopravní dostupnost. Komunita Blahoslavenství pořádá velmi mnoho akcí, jako jsou duchovní cvičení, evangelizační programy a formační semináře, setkání mládeže... Centrum mohou využít i skupiny pro své vlastní programy s možností připojit se k liturgii a modlitbě komunity. Dolany často již svou kapacitou nestačí a Střelce jsou blízko Brna, odkud je také mnoho přátel a příznivců. Pro mě osobně je toto společenství velkou duchovní oporou, rád do Dolan jezdím, mám tam své přátele a také tam tvoříme se skupinou kněží tzv. fraternitu. Mám velkou radost, že se koupě ve Střelcích podařila. Je to samozřejmě nákladná záležitost, zatím se vše řeší převážně půjčkami, a tak jsou dárci a dobrodinci teď velmi žádáni. **Kde vás nejvíc „tlačí boty“?** Jsou to moje lidské limity a slabosti. Jsou to také těžkosti v pastorační, překonávání různých pohledů či nedorozumění. Dělá mi starost pastorece mládeže a rodin tak, aby se víra předávala dál. **Na co se nejvíc těšíte?** Na to, že za mnou zůstane pozhnané dílo... **Co Vám udělalo v poslední době radost?** Dělá mi radost, když vidím, jak nám Bůh i skrze Pannu Marii ve farnosti každodenně žehná. Jsou to každodenní maličkosti, ale znamenají mnoho. Mám radost, když se udělá kus práce, když plnění úkolů a výzev odsýpá. Potěšilo mě diecézní setkání mládeže, které se konalo letos v květnu u nás v Žarošicích a kam na setkání s biskupem přijelo 800 mladých. Také mě těší, když farníci mají zájem o farnost a zapojují se aktivně do různých služeb. **Co je pro rodiny podstatné, co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě?** Podstatný je svátostný život, modlitba a lidská péče o vztahy ve všech rovinách. Rodina je živá buňka, na které závisí budoucnost církve i celé společnosti. Potřebuje péči ze všech stran. Je to složitá otázka, která se nedá zachytit v pár řádcích, ale jsem rád, že se rodina opravdu stává důležitým tématem v pastorační. Osobně vidím farnost mj. jako prostředí, ve kterém se mohou rodiny navzájem potkávat, podporovat, sdílet a pěstovat základní lidské a křesťanské hodnoty. Tak se dá udržovat živý plamen Ducha, ze kterého pak mohou vzejít i duchovní povolání. Já se snažím hodně využívat příprav na svátosti: komunikovat se snoubenci před svatbou, s rodiči před křtem dítěte a před prvním svatým přijímáním jejich dětí. Je třeba i s rodiči hledat řešení, aby nám mládež z farnosti neutíkala. Snažíme se ve farnosti tvořit rodinou atmosféru skrze různé aktivity, kde se mohou rodiny, děti a mládež potkávat. Je to hodně dáno přirozeným prostředím, kde se lidé mohou potkat i mimo kostel. A tak máme v plánu farní táborák, farní den a časem snad i farní kavárnu. Je to všechno běh na dlouhou trať a já jsem ve farnosti teprve něco přes půl roku. Tak uvidíme.

Co byste vzkázal závěrem? Nebojme se! „Láska nezná strach; dokonalá láska strach zahání.“ (1Jan 4,18a) Spolehněme se na reálnou přítomnost Krista mezi námi i v naší době. Kde se slaví Eucharistie, tam je zdroj skutečné Lásky. Pak se nemusíme bát. Jen je třeba hledat cesty, jak

z tohoto pramene Lásky žít naplno a přivádět k němu další duše. A mějme též velkou důvěru k Panně Marii, která nás také neustále provází. To není fráze, to je každodenní realita. Jejím prostřednictvím a mateřskou blízkostí najdeme pravého Boha a také své pravé lidství stvořené k Božímu obrazu.

Pozvánky, nabídky.

Stálá duchovní služba v děkanství Velké Meziříčí a Žďár nad Sázavou.

Křižanov: Kostel sv. Václava je otevřen k modlitbě věřících každý den od rána do večera. **Každou neděli od 15 – do 17 hodin** je zde přítomen místní farář P. Josef Pohanka a nabízí věřícím přijetí svátosti smíření (sv. zpověď) nebo duchovní rozhovor.

Slavkovice: Poutní kostel Božího milosrdenství: **svatá zpověď v sobotu a v neděli od 14 do 17 hodin, na první a třetí sobotu v měsíci už od 10 hodin.**

Duchovní služba v Nemocnici Nové Město na Moravě - katolický kněz, P. Sylwester Jurczak, nemocniční kaplan - svátost nemocných, svátost smíření, sv. přijímání, rozhovor s pacientem. Telefonický kontakt: **733 741 473.**

Švařec – kaple Nejsvětější Trojice: Tichá adorace 23. 7. a 27. 8. 2023 od 18 – 19 hodin.

23. pěší pouť na Velehrad. Severozápadní proud (**Do tohoto společenství jsou pozváni a účastní se ho poutníci z oblastí kolem měst a míst: Sebranice u Litomyšle, Bystré, Žďár n/Sáz, Nové Město na Moravě, Bystřice, Olešnice, Kunštát, Letovice, Boskovice, Ruprechtov.** Jsou také zváni všichni ostatní, kteří chtějí poznat trasu která vede krásnou krajinou: Českomoravská vysočina, Boskovická pánev, Moravský kras, Dražanská vrchovina, Ždánický les, Chřiby. Začíná se **v neděli 20. 8. ve 13 hodin v Radešinské Svatce** – pod vedením Tomáše Mahla – je třeba se u něj přihlásit. Ve **Vítochově bude v 19 hodin mše svatá. Vítochov v pondělí 23. 8. v 11,30 hodin** – žehnání poutníků křížků novým poutníkům a pozhnaní na cestu ze starobylého, krásného poutního cyrilometodějského Vítochova přes Vír (sv. Sedmipočtení) do **Olešnice. V úterý 22. 8. ráno z Olešnice přes Letovice do Boskovic ve středu 23. 8. z Boskovic přes Sloup, Senetářov do Ruprechtova ve čtvrtek 24. 8. z Ruprechtova přes Kučerov do Milonic V pátek 25. 8. z Milonic, přes Koryčany, horu sv. Klimenta do Boršic V sobotu 26. 8. posílení poutníky, kteří přijedou za námi autobusy z Boršic na Velehrad. Mše sv. s biskupem je v 10:00 hodin. Je třeba se přihlásit co nejdříve** u jáhna Ladislava Kince na níže uvedených kontaktech. Záloha na dopravu zavazadel, pití na cestě a další – 200 Kč, děti 100 Kč (děti z početných rodin a jejich rodiče neplatí – díky podpoře dobrodinců).

Sobotní pouť autobusem na závěrečnou etapu 23. pěší poutě na Velehrad - 26. 8. 2022 – do Boršic a společná poslední etapa na Velehrad. Záloha 300 Kč. Také na tuto pouť je nutné se co nejdříve přihlásit u jLK.

Západní proud 23. PPnV: Na hranicích diecézí v Újezdě za Novým Veselím začínáme pouť v neděli 20.8. v 16.00. Z Nového Veselí vycházíme v pondělí 21/8 v 8.00, v Netíně je mše sv. v 15.15, z Velkého Meziříčí vycházíme od Špitálku v úterý 22.8. v 6.30 h.

Plán poutí na rok 2023: 9. 9. – XIX. pěší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubička; 16. 9. – Kutná hora; 29. 9. – 1.10. – poutní výlet do jižních Čech – Klokoty, Římov, Vyšší Brod aj.

Plán poutí NJ na rok 2023:

září – Radostín, říjen - Radešinská Svatka, listopad – Jámy, prosinec - Olešnice.

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - kdo dřív přijde -.

Srdečné pozvání na 284. pouť NJ do Olešné - ve středu 16. srpna 2023 v 18 hodin – hlavní celebrant – opat P. Mgr. Marian Rudolf Kosík z Nové Říše.

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 7. 2023. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - **zpravodaj Nový Jeruzalém;** Vydává: Řím. katolická farnost Rovečné, 592 65

Rovečné 14, www.rovecne.farnost.cz Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc.